

mättömänä eräs tyttö, sivellen maalilla tummia silmäkuoppiaan.

“Olisipa se lempo saanut olla sappensa sylkemättä”, lausui toinen, sytyttäessään paperossiaan.

“Siitä piru varmaankin sai hyvän paistin”, lausui kolmas, heittäessään jalkaansa tuolin kaarmille niin, että harsopuvun lieve luisui reiden juureen saakka.

“Koska hän oli rento maksuisaan, niin juokaamme lasi hänen rasvojensa muistolle”, esitti joku joukosta ja samalla viini hulmahti maalin kalvettamille huulille.

Mutta erään erillään istuvan tytön mielikuvituksessa heijastui

muistojensa maailmasta nuoruutensa kirkas aamusarastus, jonka puhtaaseen välkkeeseen hän hetkiseksi uinahti. Hän muisti kuinka tuo raharoisto kerran hänen elämänsä raikasi ja lokaan painoi. Tuo muisto värisytti häntä ilkeästi, ikäänkuin olisi kylmäniljakka luolakäärme hänet hyväilynsä kietonut. Elämää välähtelevät silmät saivat jälleen lasimaisen kiillon, joita tuuheat silmäripset tummina kaarttoivat ja kauniit kasvat yhä kalpeammiksi vaalenivat. Eteen aukeni elämä hautaa kolkkompana.

Kuolema, kuolema, yhä kumahtelivat kirkon kellot.

Matti Kainu.

McNamara-jutun historiikka

Rajotettu tila ei salli tässä laajalti selostaa sitä suurta oikeusjuttua, jota parhaillaan Los Angelesissa istutaan, jota Yhdysvaltain väestö nykyään jännityksellä seuraa sentähden, että siinä törmäävät työväenluokan ja kapitalistien intressit niin tui-masti vastakkain kuin se milloinkaan saattaa oikeuden käynnissä tapahtua.

Aina siitä asti jolloin ns. Haywoodjuttu Western Federation of Miners'in virkailijoita vastaan entisen kuvernöörin Steunenbergin murhaamisesta Idahossa oli käsiteltävänä, ei työläisten keskuudessa ole kiinnitetty niin suurta huomiota millekään oikeusjutulle kuin nykyiselle McNamara veljesten jutulle. Näitä veljeksiä syytetään osallisuudesta sen dynamiittiräjähdyksen toi-

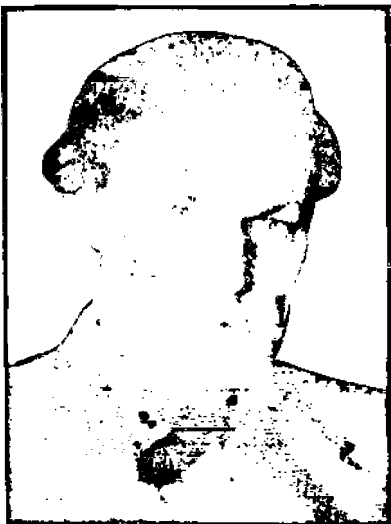

John J. McNamara

meenpanemiseen, joka hävitti erään kapitalistisen sanomalehden "Los Angeles Times" in rakennuksen ja jossa samalla sai surmansa kaksikymmentä yksi mainitussa rakennuksessa työskentelevää henkilöä. Tämä räjähdys tapahtui lokakuun ensimmäisenä päivänä vuonna 1910. Timesin toimittama pitkälinen ja ankara taistelu työläisten unoita vastaan. Kapitalistien kätyrin Ortie E. McManigalin tekemä tunnustus, että järjestyneen työväestön johtajat olisivat syylliset vastustajiensa omaisuuden ja hengen hävittämiseen, sekä American Federation of Laborin ja useitten toisten työläisjärjestöjen toimeenpanema keräys on aiheuttanut sen, että tämä oikeusjuttu tulee olemaan yksi jännittävimpiä mitä tämän maan historiassa tunnetaan.

Kummaltakin puolen on tässä jutussa tapahtuva oikeustaistelu suunniteltu mitä perinpohjaisemmin. Syyttäjän puolelta yritetään näyttää toteen, että Timesin räjähdys on toimeenpantu dynamiitin avulla sekä että se oli muka järjestyneen työväestön kostotoimenpide McNamara veljesten, joko heidän itsensä tai kumminkin heidän johdollansa toimeenpantu. Tässä tarkoituksessa aikovat syyttäjät saada todistetuksi, että James B. McNamara, nuorin McNamara veljeksistä, olisi se sama henkilö, joka J. B. Brycen nimellä esiintyi Los Angelesissa syys- ja lokakuulla viime vuotena. John J. McNamaraa vastaan nostettu juttu taas perustellaan siten, että hän olisi räjähdysten toimeenpanon varsinainen ajatuk-

sellinen aloitteentekijä. Tämä syytös ajetaan saada toteennäytetyksi sen kirjeenvaihdon avulla, jonka McManigal on jättänyt viranomaisten haltuun sekä syytetyn konttorista löydettyjen kirjeitten ynnä niitten kellojen johtolankojen avulla, jotka löydettiin Indianapolista.

Darrow

Syytettyjen lakimies Clarence Darrow, sama kuuluisa asianajaja, joka Haywood-jutussa tuli kautta maailman tunnetuksi, taas aikoo todeta oikeudelle, että Times rakennuksessa tapahtunut räjähdys ei aiheutunut dynamiitista, vaan kaasusta. Tukeakseen tätä väitettään, tulee hän kutsumaan todistajiksi useita asian tuntijoita. Darrow aikoo myös näyttää toteen, että James B. McNamara on ollut muualla siihen aikaan kun räjähdys tapahtui. Hän tulee kutsumaan oi-

keuteen käsialojen tarkastajia, jotka voivat todistaa, että ne kirjeet, jotka McManigal on jättänyt viranomaisille, eivät ole John J. McNamaran kirjoittamia, vaan jonkun väärentämät.

Kaikesta päättäen tulee juttu hyvin pitkälliseksi. McNamarain puolelta tulee olemaan saapuvilla 350 todistajaa. Yleinen syyttäjä on lausunut, että syyttäjäin puolelta tulee myös olemaan saapuvilla 350 todistajaa, joten tässä asiassa on kaikkiaan kuulusteltavana seitsemänsataa todistajaa. Näitten todistajain palkka ja heidän kulettamisensa määräpaikalle tulee saattamaan tämän oikeudenkäynnin kalliimmaksi kuin Yhdysvalloissa on milloinkaan ollut. Darrowin mielestä tulee vastaajain kustannukset tässä nousemaan noin \$400,000 ja syyttäjät arvelevat heidän kustannustensa nousevan puoleen miljoonaan.

John J. McNamara, International Association of Bridge and Structural Ironworkersin sihteeri ja rahastonhoitaja, kertoo lyhyesti omansa ja veljensä James B. McNamaran elämäkerän seuraavilla sanoilla:

“Olen syntynyt Cincinnatissa, Ohio, jouluk. 2 p. 1876”, hän sanoi. “Minä olen vanhin kuudesta nykyään elävistä veljistäni ja siskoistani. Kävin yleistä koulua Cincinnatissa kahdentoista vuotiaaksi saakka ja sen jälkeen suoritin kolmen vuoden kurssin kauppaopistossa.

“Mitään erityisempää ei elämässäni ole tapahtunut vuoden

1892 paniikkiin saakka, jolloin jouduin toimintaan ja tein kaikeni pitääkseni kattilan kiehuvana, kuten sanotaan.

“Siltatyöhön jouduin ensi keran Cincinnatissa vuonna 1898, ja liityin unioniin sitä seuraavana vuotena. Vuosien 1898 ja 1904 välillä kuleskelin useissa seuduin keskilännellä, työskennellen terässilta-teollisuuden alalla ym. samanlaisissa toimissa.

“Minä olen toiminut kaikissa paikallisjunion viroissa, varsinkin Clevelandissa, sekä ollut mukana unionin jokaisessa konventsionissa jälkeen vuoden 1902. Kansas Cityssä pidetyssä konventsionissa vuonna 1903 tulin valituksi unionin varapresidentiksi, ja rahaston kirjuriksi minut valittiin Torontossa 1904, jota virkaa olen hoitanut siitä saakka.

“Minulla oli halu kehittyä sillä alalla, jolle olin joutunut. Erityisesti kiinnitti mieltäni tutustua lakitieteeseen ja niin ryhdyin lukemaan lakia Indianapolisin opistossa, jossa suoritin tutkinnon vuonna 1909.

Tässä pääasiassa ovat elämäni tärkeimmät vaiheet aina siihen saakka kun minut aivan odottamatta vangittiin. Olen ahkera lueskelemaan ja erityisemmin on minua aina kiinnittänyt taloustiedettä ja teollisuuselämää käsittelevät teokset.”

“Veljeni ei, kuten minä, ole koskaan erityisemmin toiminut unionin viroissa”, sanoi John J. McNamara.